

Guth Gyula

Ezen a képen az Ivria, az 1930-as években aktív brassói zsidó szervezet tagjai vannak. Csak később vált cionistává. A csoport kellős közepén apám, Guth Gyula látható (balról a negyedik a második sorban). Nem tudom, hogy pontosan mikor készült, de szerintem az 1930-as években, mert a képen apám a harmincas éveiben járhatott. Azt sem tudom pontosan, mi volt a szerepe a szervezetben, de valami fontos kellett legyen, mert különben nem lenne középen. Nem sokat beszélt erről nekem, csak annyit mondott, hogy sokat futballoztak. Apám egyáltalán nem volt vallásos, sábeszkor dolgozott, nem tartotta be a kórséget, viszont a nagyünnepeket igen. Neológ volt, de zsidó öntudatú és buzgó cionista. Emlékszem, hogy édesanyámnak megmaradt a házassági levele [ketuba; lásd: házasság, esküvői szertartás], és apámnak volt egy lila selyem zsákocskája, amelyre Dávid-csillag volt hímezve, és amiben a temetési ruhák [lásd: temetés; kitli], tálesz és a szidur voltak. Apám nem volt semmilyen párt tagja, de a házukban volt egy Keren Kayemet dobozka [lásd: Keren Kajemet Lejiszrael (KKL)], amibe minden látogatónknak valamit bele kellett tennie. Azt hiszem a szüleim baráti köre kizárólag zsidókból állt. Apám jó barátja volt Feiler Dezső, akivel együtt volt az Ivriában. Ő később, a második világháború alatt a brassói zsidó hitközség elnöke volt. Ismerte Molnár Citromot, aki a kommunista rendszerben volt a hitközség elnöke. Édesapám a brassói Román Banktársaság meghatalmazottjaként dolgozott, ami tulajdonképpen egy német bank kirendeltsége volt. Fontos tisztség volt, a bank vezérigazgatói meghatalmazták, hogy a nevükben döntsön. A második világháború idején végül elvesztette az állását a bankban a zsidótörvények miatt [lásd: zsidótörvények Romániában], mert a bank a németeké volt, és természetesen a Németországban meghozott antiszemita határozatokat itt is alkalmazni kellett. Úgyhogy kénytelen volt feketén dolgozni, különböző cégeknek könyvelt feketén, hogy megélhessünk. Bár apám buzgó cionista volt, sohasem akart alijázni; ez paradoxon, de nagyon erősen kötődött a hazájához, nagyon ragaszkodott a házához, családjához. Mindezek ellenére erősen támogatta a cionista ügyet. 1978-ban halt meg, és a brassói zsidó temetőbe temették el.